

kan løses ad teknisk vej? Er det den eneste grund? Er der ikke noget med struktur i vores samfund, livet på landet, ønsket om mange selvstændige enheder med familiebrug osv.? Hvor mener ministeren faktisk, at grænsen for koncentrationen i landbruget er, hvis kun vi har det tekniske problem med gyllen, som vi kan løse?

Kl. 17.00

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Nu sagde jeg i mit svar til hr. Kristen Touborg, at det var mine intentioner at sondere terrænet, når jeg fandt, at tiden var moden til at foretage en politisk vurdering af, hvad muligheder der er for at gå ind og justere på nogle af de områder i landbrugsloven, hvor vi er indhentet af virkeligheden, og det er specifikt på strukturudviklingsområdet. Det nævnte jeg helt konkret i min besvarelse til Børsen.

Et andet område, som jeg fokuserede på – det var i realiteten de to eneste – var hele diskussionen og problematikken om forskningens stilling. Så det er de to områder, jeg vil koncentrere mig om i første omgang, og så vil jeg i øvrigt bestræbe mig på, at de partier, der var med i den tidligere lovgivning, også bliver inddraget i forhandlingerne denne gang.

Kristen Touborg (SF):

Jeg kan forstå på regeringen, at det, der betyder meget for, om der skal komme ændringer i landbrugsloven, er, om teknologien vedrørende gylleseparatorer nu bliver brugbar eller ikkebrugbar. Og så vil jeg godt spørge fødevarerministeren, om det virkelig er det eneste, der betyder noget for regeringen, altså om gyllen kan separeres og udbringes forsvarligt i henhold til Vandmiljøplanen og i det hele taget i forhold til vandmiljøet.

Bekymrer det overhovedet ikke ministeren, at man, når man vil åbne op for meget store dyrekoncentrationer i enkeltområder, jo dermed ikke kun får et problem i forbindelse med gyllen, men i høj grad får et problem med det miljøtryk, der ligger på lokalområdet? Det er altså ikke helt ligegyldigt for det tryk, der lægges i nærområdet, om der er 100 dyreenheder i en besætning, eller der er 700. Jeg tænker bl.a. på ammoniakudslippet og den indflydelse, som det har på lokalområdet som sådan.

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Fra regeringens side har vi den klare opfattelse, at de teknologiske landvindinger, som gøres

bl.a. på det her område, også må udmønte sig i, at der gives nogle muligheder for, at man kan udnytte den teknologi, der er til rådighed.

Jeg mener, at der i en anvendelse af en teknologisk løsning på hele gylleområdet ligger en kæmpe miljømæssig gevinst. For hr. Kristen Touborg er jo ikke uvidende om, at man i et system, hvor man udskiller den værdibaserede del af gyllen, vil få en helt anden mulighed for at udnytte gødningen med en højere procentsats end den, der i dag er til rådighed i den almindelige gylle.

Så vil jeg godt sige med hensyn til store dyrekoncentrationer, at vi altså i dag har en lovgivning på miljøministerens område, som helt automatisk vil være med til at sætte nogle begrænsninger. Der ligger jo ikke noget i forslaget om afskaffelse af VVM-godkendelserne.

Ole M. Nielsen (KRF):

Ministerens svar til hr. Touborg bekræfter jo desværre mine bange anelser, altså at hindringen for koncentrationen kun går på at løse det tekniske problem med gyllen. Hvad er ministerens ønske om landbrugsstruktur? Er det én gård i hvert sogn, er det én gård på Fyn og én i Sønderjylland osv.?

Vil vi bare liberalisere? Ministeren vil jo undersøge, hvilke muligheder der er. Ja, for hvad? Hvad er det for et mål? Vi er indhentet af virkeligheden, siger ministeren. Jamen hvis bare vi vil indrette virkeligheden efter markedskræfterne, så bliver det én gård på Fyn og én i Sønderjylland og i den yderste konsekvens én i Danmark, hvis ikke vi lovgivningsmæssigt og holdningsmæssigt har en opfattelse af, hvad det er for et land og et landskab og et landbrug, vi ønsker.

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Nu vil jeg sige til hr. Ole M. Nielsen: Der ligger nogle klare regler i vores miljøgodkendelser for, hvor store bedrifterne kan blive på husdyrproduktionsområdet.

Så er det klart, at gives der mulighed for, at man inden for de begrænsninger, der ligger i dag, kan udnytte de ressourcer, der kommer ud af en husdyrproduktion, på en bedre måde end i dag, så kan jeg ikke forestille mig, at der er nogen her i Folketinget, der vil have noget at opponere mod en sådan løsningsmodel.

Så er det klart, at det da er indlysende, at man i samme åndedrag vil gå ind og vurdere: Hvilke ønsker kan der være fra de forligspartier, der var med i 1999, om at lave nogle justeringer i lovgiv-